

ærede nuværende Indenrigsminister har, da han var Folkethingsmand for Aarhus Amts 2den Valgfreds, stillet det samme Forslag og samtidig Forslag om en hel Række andre Indtægter, som skulde gaa til det frivillige Fattigvæsen. Smidlertid er jeg enig med det ærede Medlem i, at der her maa være en Begrænsning, men det antager jeg ogsaa, at vi let vilde kunne blive enige om. Jeg er ikke enig med de ærede Forslagsstillere med Hensyn til § 4, og det forekommer mig, at netop den lægger tydelig for Dagen, at vi samtidig burde behandle det offentlige og det frivillige Fattigvæsen. Ved denne Paragraf fremkommer der nemlig en Sammenblanding af begge Dele, idet der er Bestemmelser, som nu ikke findes om, at man skal refundere disse frivillige Gaver fra den ene Kommune til den anden. Det maa vi komme bort fra. Jeg tror, at Forslaget bør lyde saaledes, at det bliver Pligt at komme den Vedkommende til Hjælp, enten han har Forførgelsesret eller ikke i Opholds-kommunen — og det have ogsaa tidligere Forslag gaaet ud paa — og at der saa ikke bagefter skal være Tale om at refundere Udgifterne til det frivillige Fattigvæsen fra den ene Kommune til den anden, thi saa komme vi ikke ud af Stedet. Den hele Forandring, man vilde opnaa derved, er kun, at der i Stedet for 5 Mar til Forførgelsesret bliver 7 Mar; thi naar en Mand har faaet Hjælp i to paa hinanden følgende Mar, kan han ikke faae Mere, og Forholdet vilde da blive saa meget mere uheldigt for ham, som det dog maa være værre at kunne blive sendt hjem umiddelbart inden 7 Mars Forløb end efter 5 Mar, jeg tror altsaa, at dette i hvert Fald ikke blive bedre end det, vi før have haft. Hvad Bidraget fra Statens Side angaar, da skal jeg gaa med dertil, men jeg vedskjender mig, at jeg tror, at det er heldigt for Samfundet og ogsaa for de Fattige, at vi i denne Sag blive ved Kommunerne. Jeg tror, at det er uheldigt, hvad vi i den senere Tid mere og mere ere komne ind paa, at blande Statens og Kommunens Midler paa den Maade, at den ene betaler og den anden skyder til; Alt gaar jo dog alligevel til hvende og sidst ud af Statsborgernes Lommer. At Pengene isvrigt ofte, som det er blevet sagt, blive daarlig anvendte af Staten, som Forholdene nu

ere, skal jeg villig indrømme. Jeg kan ikke se rettere, end at vi bruge Penge til mange overflødige Ting, f. Ex. denne Million til Gendarmer, og at det var langt bedre, om vi lode den gaa til de Fattiges Kasse. Men forøvrigt maa jeg sige, at efter min Mening er det rigtige Princip det, at saa længe vi indskrænke os til kun at revidere vor Fattiglovgivning og saa længe vi have et frivilligt og et offentligt Fattigvæsen, skal Fattighjælpen blive ved Kommunerne, medens det først er, naar vi gaa videre og komme til Alderdomsforsørgelsen, at det maa være Staten, som skal bære Udgifterne. Det er mit Princip, men som sagt jeg skal gaa med til, hvad der her er foreslaaet. Hvad Sygekasserne angaar, maa jeg dog bemærke, at naar man mener, at der fra Statskassens Side kan gives indtil 10 Ore pr. Individ, har jeg i Henhold til Udtalelser, der ere fremkomne paa Lægemøder angaaende Sygekasser, en ikke ringe Tvivl om, hvorvidt dette er rigtigt, thi de Oplysninger, der forelaa for en Del Mar tilbage, og som falde sammen med senere indhentede, have gjort det klart for mig, at naar de, der traadte ind i Sygekasserne, mere og mere naaede op fra en yngre til en ældre Alder, vilde Kasserne ikke kunne bære sig, og derfor anser jeg det for betænkeligt at fastslaa Noget i Loven om at yde Bidrag til Kasser, som muligvis, uagtet de faae disse Bidrag, ville gaa fallit. Jeg tror, at skulle vi yde Bidrag til disse Kasser, maa det være paa Betingelse af, at Ministeriet har approberet Lovene for dem. Det er min Mening, men det er selvfølgelig kun Smaa-ting, som let vil kunne ordnes, naar Forslaget kommer i Udvalg, saafremt der blot er Velvillie tilstede fra alle Sider. Egentlig skulde jeg jo staa som den skarpeste Modstander af at tage disse Penge ud af Statskassen og saaledes lade dem vandre frem og tilbage, men som sagt jeg gaar med dertil og haaber, at Andre ville følge mig i saa Henseende. Angaaende den Bestyrelse, som der skal komme ifølge Forslaget, maa jeg sige, at jeg er uenig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 7. Valgfreds (Brockenhuus-Schad). Jeg forstaar ikke, hvorfor man ikke her skal kunne gaa lige saa vidt, som Medlemmer af dette Thing tidligere ere gaaede. Vi indskrænke os da ikke med Hensyn til